

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

KARhAsTE

Shn. IOAN BALACEANU

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

Abstract

Pentru a înțelege universalitatea Artelor Marțiale, nu este suficient să te cantonezi într-un singur stil , trebuie să ai deschidere pentru forme combatante variate, din zone geografice diferite. De secole, A.M. difuzează unele dintr-altele, stabilindu-se o multitudine de variante determinate de contextul istoric , geografic și climatic. Tehnologia cunoașterii în Știință, Artă și Sănătate, cunoaște o permanentă schimbare, în funcție de transformările sociale. După o perioadă îndelungată de studiu și trăiri specifice, practicantul poate atinge nivelul de înțelegere intuitivă și mai apoi de vizualizare a *matricei ancestrale marțiale*.

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

Pentru a înțelege universalitatea Artelor Marțiale, nu este suficient să te cantonezi într-un singur stil , trebuie să ai deschidere pentru forme combatante variate, din zone geografice diferite. De secole, A.M. difuzează unele într-altele, stabilindu-se o multitudine de variante determinate de contextul istoric , geografic și climatic. Tehnologia cunoașterii în Știință, Artă și Sănătate, cunoaște o permanentă schimbare , în funcție de transformările sociale. După o perioadă îndelungată de studiu și trăiri specifice, practicantul poate atinge nivelul de înțelegere intuitivă și mai apoi de vizualizare a *matricei ancestrale marțiale*.

Aflat într-al 33-lea an de practică în Artele Marțiale, subsemnatul (I. Bălăceanu), am reușit să intru în contact cu unul dintre ultimii mari maeștrii ai stilului kalaripayattu , din India (Kerala – “leagănul Artelor Marțiale și a medicinei Ayurvedice” !).

La rugămintea mea și în urma studierii C.V.- ului meu, **GURU JI BALACHANDRAN NAIR**, m-a acceptat în Ashramul său (domiciliu și loc de desfășurare a inițierilor, antrenamentelor, etc.) pentru a-mi preda Arta Kalaripayattu și tehnicile masajului Kalarichikilsa.

În discuțiile purtate cu Guru ji, mi-am făcut cunoscută intenția de a realiza o legătură între India și România , prin Proiectul “ DACIA – BHARATIYA – LINE”, finanțat de către o fundație prestigioasă din România.

Am avut deosebita satisfacție și mai presus de orice onoare, să primesc asigurarea de completă implicare și ajutor , a Maestrului.

O perioadă de două luni și jumătate, am trăit experiențe inedite, greu de exprimat în cuvinte.

KALARIPAYATTU este o Arta Marțială, originară din statul Kerala , India de Sud.
Kalari semnifică în limba Malayam : arenă. loc de antrenament, spațiu de dialog.
Payattu, derivă din Payatuka : luptă, exercițiu intens. Împreună cu Varma Kalai, originar din statul vecin Tamil Nadu, reprezintă una dintre cele mai vechi tehnici marțiale.
Gurukul, este maestrul luptător și în același timp medic **ayurveda**, el cunoscând tehnicile careucid, dar și pe cele care vindecă.

Originile acestei arte sunt imemorabile, primele înscrisuri fiind făcute pe frunze de palmier, datând din sec.2 î.JC.

Conferința Națională de Arte Marțiale Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

Despre **Parashurama**, unii spun că a fost a VI-a încarnare a lui Visnu. Tehnicile și strategia de luptă primindu-le de la Shiva, el a devenit punctul de referință în creația marțială.

“Parashu”, în Sanskrită înseamnă “secure de război” și este cuvântul care îl individualizează pe fiul lui Jamadagni (tatăl) și Renuka (mama), celui care “a extirpat clanurile Ksatriyas din lumea tranzitorie, de 21 de ori...în general el este reprezentat (în lucrările artistice) cu două brațe în care poartă securea și arcul iar, tolba cu săgeți, pe umăr. Securea simbolizează cucerirea întunericului și al ignoranței..., săgeata reprezentând energia masculină și de asemenea puterea dragostei, iar arcul, cele cinci simțuri umane și conștientizarea. Sabia reprezintă înțelepciunea și iluminarea”.

Promulgarea artei Kalaripayattu, în restul continentelor, a început în anul 522 (era creștină) prin prințul Bodhidharma, fiul lui Raja Sugandha, născut în Kanchipuram (capitala dinastiei Pallava), sudul Indiei. Acesta, maestru al tehnicilor “varma ati” (devenit mai târziu Kalarippayattu) și fondator al Buddhismului, transportă înaltele cunoștințe, și le implementează pentru prima dată în China, în templul Shaolin. De aici urmează o largă răspândire a tehnicilor de luptă și a Buddhismului în Coreea, zona insulară, Japonia, ș.a.m.d.

Sistemul de gândire analitic și amănunțit al occidentalului, determină idei și acțiuni, care pot rămâne în suspans, înafara cunoașterii arealului cultural hindus. Imaginea occidentalului despre un **swami** sau **guru**, este aceea a unui bătrân sărac, aflat într-o grotă sau la umbra unui palmier, stând în “lotus” și aducând vindecarea doar printr-un simplu gest (**mudra**), sau printr-o expresie verbală (**mantra**).

Imaginea trebuie desprăfuită și revalorizată la timpurile în care trăim, unde, un guru are acces la cunoașterea științifică, laboratoare și cabinete dotate tehnologic, în care tehnicile tradiționale sunt potențate superior. Aceasta din urmă este imaginea actuală în **Ashram-ul “Dharmikam”**, unde **Guru Hanuman Das**, crează discipoli sub oblăduirea divină.

Cu toții am auzit, sau am intrat în contact cu Arta Marțială Nipona **Karate**, abordând diferite școli tradiționale sau moderne. Puțini cunosc însă, izvorul tehnicilor de luptă, considerându-le născute exclusiv din tradiția insulară.

Wikipedia, Enciclopedia Liberă, spune că: “...este o Artă Marțială japoneză introdusă în Japonia (și ulterior în lume) din Okinawa în 1922. Originile karate-ului le constituie diferite stiluri de A.M. chinezești (kung fu sau gong fu)...”strămoșul” fiind “pokkeck”(așa numitul box chinezesc sau box de templu, respective shaolin quang fa, practicat de călugări templului Shaolin. După 1922, când a sosit în Japonia din Okinawa, Funakoshi a făcut cunoscut karate

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

prin mai multe demonstrații și prelegeri. Pentru a crește popularitatea stilului său de luptă (Okinawa-Te), l-a denumit în japoneză “karate,”

Iată cum informația despre germenul “stilului” karate, se oprește la mănăstirea Shaolin și iată cum **terminologia cuvântului apare după 1922 în Japonia.**

Surpriza mea a fost și mai mare, să aflu pe parcursul unei expuneri, de la Guru Ji Balachandran Nair, că nu doar tehnica a fost preluată, ci chiar și denumirea.

“**Karate**”, ar veni de fapt din “**kar haste**” , **cuvânt de origine Sanskrită**, termen care desemnează “Work by bare hand”. În dicționarul “Spoken Sanskrit. De” sunt explicate cuvintele “Karman”=work și “Hasta”=hand. Mai departe, **avem “KARAGHATA” cu semnificația “Blow with the hand” (lovitură cu mâna).**

Cu riscul de a fi luat în derâdere, nu pot să nu observ o asemănare izbitoare a verbului sanskrit “**Kar**”, cu verbul românesc “**car**” (a căra).

Să fie o simplă apropiere lingvistică ?

Dicționarul Român Explicativ Online (dicționar-roman.ro), ne oferă câteva expresii în limba română în care se uzitează verbul “a căra”.

- A duce ceva dintr-un loc în altul
- A căra apa cu ciurul (a munci în gol, a se agita fără rezultat)
- **A căra cuiva (la) pumni (sau gârbace) (a da cuiva multe lovituri cu pumnul sau cu palma)**

Se mai spune că se consideră derivate din:

- “latinescul “carrare”, de la “Carrus”, **însă formația latină nu pare normală”. (Pușcariu 285, Candrea 255, REW 1721).**

-“...ar fi de așteptat forma “carriere” din calabreză, franceză “charier”, spaniolă “acarrear”...”

-“ La sensul 6, se poate să fi intervenit o contaminare cu **țigănescul “kere” (acțiunea de a căra, cărător)**

- Theodor Capidan, în “Raporturile. 205, susține: “Din rom. provine bg. “karam”=a conduce”- Dicționarul Etimologic Român.

Dr.Lucian Iosif Cueșdean , în lucrarea sa : “Româna, Limba Vechii Europe”, edit.Solif, afirmă: **”Cuvintele românești sunt scrise în diverse variante ale sanskritei, cu aproximativ 1000 de ani înainte de a fi scrisă greaca sau latina, pentru că atât iranienii sciți, cât și hindușii vedici , sunt plecați din (zona) România”**

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

“A căra lovituri cu mâna”, sau “a căra pumni cu nemiluita”, presupune că acțiunea se execută doar cu mâna (pumnul), pentru că nu mai apare vreun alt instrument. Concluzia este foarte limpede: “lovesc cu mâna goală”. Iată unde apare cuvântul “gol”, prin lipsă, dar fără o aparentă conexiune cu “vidul”, concepție filosofică.

Spuneam “vidul” apare “prin lipsă”, pentru că ceea ce nu este întotdeauna exprimat, nu înseamnă că nu există.

Dacă ne explicăm “golul, vacuitatea”, ca fiind o zonă energetică care se manifestă în interiorul unor legități cosmice, ne vom apropia tot mai mult de baza de date din “Akasha” (Sanskrit, cer), pentru a înțelege în ce măsură ordinea literelor și ritmul sunetelor, eliberează o energie aparte. (vezi Nama-Japa, sutre, cântece).

Mergând mai departe pe firul căutărilor, în cartea “Noi nu suntem Latini sau Latinii sunt noi”, autorul Petre Morar 2000, găsește în subcapitolul 4.5.6.1.- Alte cuvinte românești – ariene, presupuse latine în DEX, pag.104, următoarele:

“...căutăm prin limba vedică, unde găsim cuvântul “cara” și “cAra”, cu sensul de “mergând”, “mișcând” și călători, pe care mi-aș permite să le traduc drept cuvinte românești binecunoscute, “a căra”, respectiv reflexive “a te căra”. Am mai găsit și cuvântul “car” cu sensul de “a merge”, “a mișca pe tine însuși”, “a umbla” și “a te duce de aici”, sau “a te căra”.

Dacă, cu mii de ani în urmă a fost “cAra” în vedică, azi este “a căra” în limba română, nu se poate să fi fost decât tot “căra” la geto-daci. Am descoperit aici că dacii “cărau” tot cu “carul” pe “cărările” strămoșești.

Mai “cărați-vă de aici” cu latinismele voastre că “vi s-a cam umplut carul”....spune în final autorul.

În concluzie, am desemnat un posibil adevăr, în lumina cunoașterii actuale. Până când nu se va infirma această teorie prin alte studii pertinente, voi considera cele descoperite aici, un adevăr valabil.

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca 2012

Bibliografie:

- (fragment din lucrarea “Medicina tradițională versus medicina industrială”, Bălăceanu Ioan, în cadrul “Conferința Antreprenoriat, Mediu de Afaceri și Dezvoltare Durabilă” AMDD-2012, Universitatea Tehnică-Cluj-Napoca, 2-3 iulie).

- “Hindu Gods Goddesses Spiritual and Scientific Approach”, pag.47 / Harendr Upadhyay / Pilgrims Publishing 2004

- Wikipedia, Enciclopedia Liberă
- Convorbiri cu Swami Balachandran Nair Gurukul
- Dicționar “Spoken Sanskrit.de”
- Dicționar “Român Explicativ Online”
- Dicționar “Etimologic Român”
- “Româna, Limba Vechii Europe”, Dr. Lucian Iosif Cueșdean. edit. Solif
- “Noi nu suntem latini, latinii sunt Noi”, Petre Morar 2000